

A MAGYAR RÁDIÓZÁS HŐSKORA

HECKENAST - HORVÁTH

A stúdiók világa

AJTÓSI DÜRER KIADÓ

A MAGYAR RÁDIÓZÁS HŐSKORA

Szerkeszti: FURKÓ ZOLTÁN

1995-ben 70 éves
a magyar rádiózás

Hornáth Jánosnak örünte barátsággal
sok éves hőös munkájuk emlékére.

Budapest, 1994. nov. 24.

Szerenást János

Kapcsolódva a fentiekhez, baráti
tiszteléssel Hornáth János kollégámnak,
aki sok szeretettel és hivatásbuddattal
érei és gondozze, a "slúdish világot"!

1995. jún. 27.

Hornáth Zoltán

HECKENAST GÁBOR – HORVÁTH GYULA

A stúdiók világa

*A Rádióstúdió
műszaki története*

1925–1993

AJTÓSI DÜRER KÖNYVKIADÓ
BUDAPEST

ELŐSZÓ

A magyar műsorszóró rádiózás műszaki történetét több mű is tárgyalja, de ezek főleg az adók, adóhálózatok fejlődésével, helyzetével foglalkoznak, és általában csak mellékesen említik a stúdiót. A stúdió történetének egyes szakaszai is megtalálhatók néhány, inkább csak a szakemberek körében olvasott folyóiratcikkben, a megindulástól a mai napig terjedő átfogó történet azonban mind ez ideig nem jelent meg.

Éppen ezért szívesen vállalkoztunk ennek a hiánynak a pótlására. Mindjárt le szeretnénk azonban szögezni, hogy nem egy tudományos igényű mű elkészítése lebegett a szemünk előtt. A Rádió majdnem 70 éves történetéből 45 évnek a szerzők is tevékeny részesei voltak. Ismertek jó néhány olyan kollégát is, akik már a Rádió születésénél is bábáskodtak. Közülük ma már sajnos senki nincsen életben. És meg-ritkult saját korosztályunk létszáma is. Le kell tehát írni a történetet addig, amíg van aki visszaemlékszik a múltra.

Ahol csak lehetett, támaszkodtunk az írásos emlékekre, forrásmunkákra, amit az irodalomjegyzék is tükröz. De ezeken kívül átnéztünk sok, nyomtatásban meg nem jelent feljegyzést, határidőnaplót, jegyzőkönyvet. Természetesen nagyon sok esetben kellett személyes élményeinkre visszaemlékezni, ahol pedig végképp megakadtunk, kollégáink emlékezetét is segítségül hívtuk. Ezúton is köszönet érte.

Mindezek ellenére: fenntartjuk magunknak a tévedés jogát. Néhány adatot nem sikerült százszázalékos biztonsággal megállapítani, de ez a szövegből kiderül.

A teljesen kronologikus tárgyalásmódtól kényszerűen eltekintettünk, mert úgy éreztük, követhetlenné válik a stúdió bonyolult története. Ezért inkább téma szerinti fejezetekre bontottuk az anyagot, s azon belül próbáltunk időbeli sorrendet tartani.

Talán feltűnik majd az olvasónak, hogy sokszor írjuk le nagybetűvel: Rádió, Stúdió. Ennek oka, hogy a hét évtized alatt a szervezetnek sok neve volt. Amíg a stúdió a Postához tartozott, addig a „Posta Rádióstúdiója” volt a neve. A műsorkészítő szerv pedig volt: Magyar Telefonhírmondó és Rádió Rt., Magyar Központi Híradó, majd a stúdió átvétele után Magyar Rádióhivatal, Magyar Rádió és Televízió, és csak 1974 óta Magyar Rádió. És egyébként is egészen a legutóbbi idő-kig valóban csak egy rádió, egy stúdió volt, így egyszerűbbnek látszott ezt a nagybetűs elnevezést választani.

Ezen a helyen szeretnénk megemlékezni két éve elhunyt kollégánkról, Szabó Miklósról, akinek több évtizedes gyűjtőmunkája nagymértékben hozzájárult a magyar rádiózás írásos, hangis és tárgyi emlékeinek felkutatásához és megőrzéséhez. Enélkül ez a könyv is szegényebb lenne, éppen ezért szolgálja az ő emlékét is.

A könyv I., II., III. és IV. fejezetét Heckenast Gábor, V. és VI. fejezetét Horváth Gyula írta, a VII. fejezet pedig közös munka eredménye. Természetesen a külön írt fejezeteket is kölcsönösen elolvastuk, egyeztettük és egymást lektoráltuk.

A szerzők